

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום רביעי | יד תמוז | פרשת בלק

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוהש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

גלון מס' 280

דבר המערכת (בהמשכים)

מספיק תתחילו לפרסם את הש"ס היומי שזה חשוב יותר מהכל? ולמה אתם מדברים לשון הרע על הרבנים וראשי ישיבות?

תשובה! שאלת חכם חצי תשובה! אתם בוודאי תלמידים של הערב רב שעליהם אמר הזוהר הקדוש שימחקון מן העולם כפי הנראה לא ראיתם את הספר כוח הזוהר ששם ביררתי הכל, [או אולי ראיתם ולא איכפת לכם - בוא ונשאל אותך האם למדת בכלל שו"ע איך להיות יהודי בוודאי שלא! - ונעתיק לך לקמן הלכות וסיפורים של החפץ חיים זי"ע שאולי אתה מאמין בו -דע לך שאנחנו לפני פצצת אטום ואם אתה רוצה להינצל אין לך שום ברירה רק ללמוד דף זוהר ביום! - ידידי אהובי! תחשוב מה יהיה איתך בעולם הבא? האם תזכה בכלל לזה? - ראה התשובות להלן!] ועת לעשות להשם הפרו תורתך, ויה"ר שהקב"ה יקיים בנו שיפסיק מלימוד התורה (דאחז"ל שהקב"ה עוסק בתורה בכל יום) ויעסוק בדברי שבח ותנחומין, ויוציאנו מגלות אדום שהוא גלות הרביעי מהד' גלויות, ומגלות ישמעאל שהוא הגלות האחרון מכל הגלויות, וכמו שכתב הגה"ק רבי חיים וויטאל זי"ע בספה"ק עץ הדעת טוב על תהלים, ויען כי עתה עת צרה היא ליעקב, בפרט בארה"ק אשר בני ישמעאל מצירים את רגליהם של ישראל רח"ל, ע"כ כדאי להעתיק לשונו הזהב של הגה"ק הרח"ו זי"ע (שם קכ"ד), על פסוק שיר המעלות לולי ד' שהיה לנו וכו', וז"ל:

כבר ידעת כי הגלויות אינם אלא ד', בכל ומדי ויון ואדום. אבל עוד עתידין ישראל להיות באחרית הימים בגלות ישמעאל כנזכר בפרקי ר' אליעזר ובמדרשי רז"ל, ובספר הזוהר סוף פרשת לך לך ובענין משא דומה וכו'. ושם בפרשת לך לך אמר כי ישמעאל להיותו בן אברהם ונימול נקרא פרא אדם ולא אדם גמור מפני שמל ולא פרע. אבל שאר ד' הגלויות הן משולות אל החיות כנזכר בספר דניאל. והנה דוד ע"ה נתנבא ברוח הקודש במזמור זה כל מה שישאל עתידין להיות בגלות הנזכר. והנה בהיות ישראל בגלויות הארבעה הם עתידין לומר לולי ד' שהיה לנו נא. כלומר עתה בד' גלויות אלו היינו אובדין לגמרי כמ"ש אח"כ אזי חיים בלעונו וכו' וסרס את המקרא כאילו אמר יאמר ישראל לולי ד' שהיה לנו נא. ר"ל עתה באלו הד' מלכיות. אבל עוד יש גלות חמישי אחרון לכולם וקשה מכולם. והוא גלות ישמעאל הנקרא פרא אדם כנ"ל ואינו נמשל אל החיות. ואז יאמרו ישראל באופן אחר. והוא לולי ד' שהיה לנו בקום עלינו אדם, כי להיותו אדם לסיבת היותו בן אברהם

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

פרק ט'

עונש מאכלות אסורות

ש"ב שאינו הגון - ועונשו

(א) ש"ב שאינו נזהג במדות הראויות לשו"ב הר"ז מאכיל טריפות לישראל ושגגתו עולה זדון. ועונשו מפורש שמגולגל בכלב וחטא הרבים תלוי בו, ואין מספיקין בידו לעשות תשובה. ע"ש (שמ"ח סי' א' סעי' ז').

(ב) המאכיל טריפות לישראל מתגלגל בעלי האילן והרוח בא עליו ומגלגלו והוא צער גדול וסוף ענשו הוא שהעלה נופלת על הארץ כי אז נחשב למיתה ממש. ולפעמים חוזר עד כמה פעמים (ס' הגלגולים להאריז"ל בליקוטים שבסופו דף ל"ט ע"א, וע"ש דף ל"ח).

(ג) השוחט בסכין פגום המלאך המות שוחטו בסכין פגום והרי הוא נבילה (דבר המלאך על המצות שער כו' סוף פ"כ בשם זוה"ק, וע"ש בס' חס"א להק' מהר"א אזולאי מעין ב' נהר מ"ז, מעין ד' נהר כ"ז, ומעין ה' נהר יד', ונהר לב' גודל הפגם והעונש של השוחט שאינו מדקדק כראוי, ע"ש).

(ד) המאכיל טריפות לישראל אין מתעסקין בקבורתו (הג' אשרי חולין פ"א).

(ה) בעיר אחד לא רצו אנשי החברה קדישא להתעסק בקבורת שו"ב שהי' נזהג כשמצא סכין פגום לאחר שחיטה הי' מכשיר לפעמים, וטענתם שמקובל מאבותם דשו"ב המאכיל טריפות לישראל אין להתעסק בקבורתו (תואר משה פ"ז או' ח').

(ו) אסור לרחם על שו"ב המאכיל טריפות ולהעבירו אף שטפלי תלי ב"י. ורחמנות כזה אכזריות הוא דלבסוף יהי' גורמת ירידת הדת רח"ל (שו"ת ד"ח ח"א יור"ד סי' ז', וע"י במדור רחמנות על שו"ב קלים שהארכת').

(ז) מעשה בטבח בציפורין שהי' מאכיל לישראל נבילות וטריפות פע"א בער"ש שתהי' יין עלה לגג ונפל ומת והיו כלבים מלקקין בדמו, שאלו לר' חנינא אי מותר לטלטל המת משם, ענה להם הניחו להם, כי משלהם הכלבים אוכלין דכתיב ובשר בשדה טריפה וגו' לכלב תשליכון אותו. וזה הי' גזול הכלבים ומאכיל לישראל (ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, מדרש רבה ויקרא פ"ה, ילקוט פ' אמור).

(ח) כשיעבר על השוחט המאכיל טריפות לישראל עונשים המרים והמאזניים, כף הקלע וצער הגלגול, אז במר נפשו יבכה (נגד אותם שהיו בעזריהו להחזיקו באומנותו) ויאמר הלא טוב הי' לי עתה אם לא הי' מרחם עלי להחזיקנו, וגם הייתי ממהדורי פתחי, כי רחמניות נהפך לי לאכזריות תמה, לכלות עון ולהשב פגע מה שפגמתי נפשי בעבודה זו (משכיל אל דל ח"ג כ"ב פ"ה להגה"ק כ"ה מקאלאמייע זצ"ל).

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

באים לידי שחוק וקלות ראש וניבול פה, כי נפש האדם מתפתה אחריה וצריך לזה שמירה מעולה ויתירה וכבישת היצר, ועל ידי זה באים לידי הרגל עבירה אף אם אינו בא לידי מעשה בפועל ממש נמי נקרא נואף שמרה נשף ועל כל פנים בא לידי הרהור והרהור עבירה קשה מעבירה, ועוד על ידי זה בא למקרה לילה, ועוד כי הבתולות יודעות כל עניני משא ומתן ועל כן מעמידין אותן בחנויות כדי שתמשוך אחריה קונים כי ידוע כי במקום שעומדת בתולה מקושטת בחנות למכור, שמה יומשכו הבחורים והפדין עולה יפה (מעשה שטים).

נסיון הכי הגדול בדור (שיכולים ברגע אחד להיכנס למ"ט שערי טומאה שאין יכולים כמעט לצאת משם מא), הוא נסיון הקאמפיוטער והטעלעווייז"ע ומאווים ו-ווידיאו

כבר חזו לנו נביאנו וחכמינו ז"ל והזהירו אותנו כי בעיקבתא דמשיחא יתרבו ויגדלו הנסיונות, ואנו בעינינו רואים אשר כל יום ויום מתחדשים נסיונות חדשים וחובתנו להתחזק ולהתאמץ ברוב עוז ותעצומות לעמוד על המשמר בגדרים וסייגים והתרחקות מכל דבר המביא לידי נסיון.

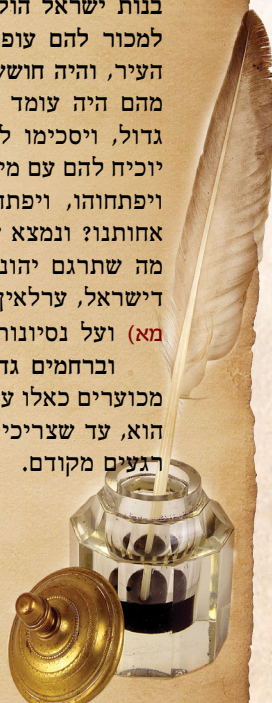
והנה מנסיונות העצומים ביותר בזמנינו להשחית קדושת ישראל הוא כלי הנקרא קאמפיוטער שתחילתו הי' טוב ומועיל בלי הזיקים ניכרים עד שנתרגלו בו העולם, ואז יצא הבעל דבר ועשה ממנו מלאך המשחית מכלה ומאבד כל חלקה טובה רחמנא ליצלן. וזה בא על ידי כמה אבות נזיקין שנתחדשו בו:

אמר לרבי פנחס הנה בעוונותינו הרבים אנשים מדברים בבית הכנסת ובשעת התפלה, וזה אחד מהדברים המעכבים את הגאולה, מה נעשה לתקן את הפרצה הזאת?

אמר לו רבי פנחס: יש איסור יותר גדול מזה, שבאותו הזמן היו בנות ישראל הולכות אצל השרים הגדולים של אומות העולם למכור להם עופות, דגים וכיוצא, כי כך היה המנהג באותו העיר, והיה חושש רבי פנחס שלא יבואו לידי ייחוד. וכל אחד מהם היה עומד בדעתו שמה שהוא אומר זה האיסור היותר גדול, ויסימו לפתוח חומש אחד ולראות מה כתוב בו וזה יוכיח להם עם מי הצדק, והנה היה על השולחן חומש בראשית, ויפתחוהו, ויפתח להם בדיוק פסוק זה, הכוונה יעשה את אחותנו? ונמצא שרבי פנחס צדק, אז אמר לו רבי יבא תראה מה שתרגם יהונתן על פסוק זה והוא "מתאמרת בכנשתהין דישראל, ערלאין סאיבו ברתה דיעקב", וצדקו דברי שניהם.

(מא) ועל נסיונות אלו מרמז לנו הפסוק "ברגע קטון עזבתך וברחמים גדולים אקבצך", שברגע אחד שרואים דברים מכוערים כאלו עזבתך, עוזבים רחמנא ליצלן את הקדוש ברוך הוא, עד שצריכים רחמים גדולים לבוא חזרה למה שהיה כמה רגעים מקודם.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

תביעה ז' | יג

דין תורה לרבנים

מסתאבת. ועברה גוררת עברה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות ה'יהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמתית ליראה ולאהב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות. - ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הכשרות, וישנם אחרים שאצלם הבית מנהל על פי כללי הכשרות, אך העברה היא קלה מאוד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברכבת הם מקלים לעצמם ואוכלים מכל הבא ליד, וממילא לפס מטמטם. כשהם יגיעו לעת צרה והם יצטקו להשם יתברך אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת גבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך - לא עמי אתם, אתם אינכם שיכים לי עכ"ל.

יט. הדברי חיים הקדוש כותב (יו"ד ח"א סי' ז'): אין עוד עברה כל כך חמורה כמו אכל שאינו כשר, שזה גורם לטמטום הלב, וזה מה שגורם שקהלות גדולות ירדו מדרך האמת והשתמדו רחמנא ליצלן, כל זאת כי אכלו מאכלות אסורות, ועל ידי זה עלו להם רעיונות לא טובים לראש, ותוך תקופה קצרה עזבו את דרך ה' (ע"ש מובא בדרכי תשובה סי' א').

כ. הרמב"ם כותב (כפי שזה מובא בספר הקדוש דגל מחנה אפרים עקב ד"ה ומלתם ובצפת פנחס פ' יתרו ס"ד ד"ה שמעתי בשם הרב שלהם) שזה שאינו נזהר ממאכלות אסורות, השכל שלו נמשך לטמאה והוא מגיע על ידי כך חלילה לכפירה רחמנא ליצלן, והוא אינו מקבל מוסר מחכמי הדור, והוא מביא על עצמו אסונות עכל"ק.

כא. החובות הלכות כותב (שער התשובה פרק ה'), שיתרחקו משבועים דברים שהם מתרים, המסגלים להביא את האדם לאסור חלילה, למשל דברים שהם רק ספק אסור, לפני שחם ושלום יכשלו חלילה בדבר שהוא אסור.

כב. השל"ה הקדוש כותב (שער האותיות אות ק') בשם רבו המהר"ש ז"ל, להתרחק אלפי אמות מחשש מאכל של אסור, כי זה משאיר רשם על הגוף וזה נשאר לנצח.

כג. כתוב בדרך חסידים (מערכת אכילה אות כ"ב בשם אור הגנוז פ' תולדות), כשנזהרים לאכל בקדשה הכח של האדם מתחזק מהמאכלים ללמד ולהתפלל בלי מחשבות זרות, אבל כשהוא אוכל מאכלות אסורות - חס ושלום מתגבר כח היצר הרע, והוא אינו יכול להתפלל כמו שצריך בלי מחשבה זרה. כד. החתם סופר הקדוש כותב (תורת משה פ' קדושים ד"ה המתקדשים), שרב האפיקורסות רחמנא ליצלן שבא על האדם - בא הדבר ממאכלות אסורות.

המשך בעלון הבא

מהתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

פרק ב | טו צער בעלי חיים

שעה ירדה אש ושרפה את הלסטים, וכך נצלו חיי היהודים.

אמר להם רבי פנחס: "ערבים, בזכות מלים אלו שאמרתם תנצלו היום מלסטים אחרים המחכים לכם". הבין רבי פנחס, כי נעירת החמור - נעירת חמורו היא, ובכה ואמר: "רבון העולמים! נס עשית בשבילי והצלת יהודים אלו - ואני לא ידעתי!" פתח ואמר: "לעושה נפלאות גדולות לבדו, כי לעולם חסדו". כמה טובות עושה הקדוש ברוך הוא עם בני האדם - ואיש אינו יודע על כך, אלא הוא לבדו: אדם הולך בדרך, ולסטים אורבים לו להרגו. בא אדם אחר ונהרג תחתיו, והוא נצול, ואינו יודע על הטובה, שגמל עמו הקדוש ברוך הוא, שאותה יודע רק הקדוש ברוך הוא לבדו. וזה שכתוב: "לעושה נפלאות גדולות לבדו, כי לעולם חסדו".

אמר רבי פנחס לחבריו: "זה ששאלתי דווקא את הערבים, משום שהם מצויים בשדה". לאחר מכן הוסיף רבי פנחס לשאול את הערבים, אם בכל זאת שמעו איזשהו קול (משום שידע שרבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ודאי יצאו לקבל פניו). כשהתכוננו להמשיך בדרכם, חזרו הערבים אל רבי פנחס ואמרו לו: "סבא, סבא! אתה שאלת אותנו בתחילה, אם שמענו פעם איזשהו קול בשדה, ולא שאלת אותנו על יום זה. אמנם היום ראינו בעינינו דברים תמוהים ונפלאים: ראינו חמישה בני אדם יושבים וזקן אחד ביניהם והנה לתדהמתנו ראינו, כיצד מתקבצים עופות רבים מעל ראשיהם בפרשם את כנפיהם כדי להצל על קבוצת היושבים. והעופות, כדרכם, חלקם עפים וחלקם שבים, אולם מחנה העופות נשאר קבוע מעל ראשיהם של החוסים בצלם, הנשמעים לקול פקודתו של הזקן ועושים את אשר הוא מצווה להם לעשות".

אמר להם רבי פנחס: "זהו בדיוק הדבר אשר רציתי לשמוע מפיכם". תמהו הערבים לפשר דבריו. אחר כך נחק חמורו של רבי פנחס וקולו נשמע באוזני רבי שמעון בן יוחאי. אמר רבי שמעון לאלעזר בנו ולחבריה: "הבה ונקום, שהרי קולו הצוהל של חמור הסבא נשמעו", קם רבי שמעון בן יוחאי ובעקבותיו החבריה. פתח רבי שמעון בן יוחאי ואמר: "ויפתח ה' את פי האתון של בלעם". אמרו החבריה, שפי האתון נברא בין השמשות. בינתיים הגיע רבי פנחס בן יאיר, נשק לרבי שמעון בן יוחאי ואמר: "נשקתי את פי ה' - פה, שהתמלא בבוסמי גן עדן. שמחו וישבו. בינתיים - פרחו העופות, שהצלו עליהם, והתפורו. החזיר רבי שמעון את ראשו והרים את קולו על העופות ואמר: "עופות השמים! האם אינכם מכבדים את

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אליו ואמר: "שאלה קשה שאלת אך מכיון שעומד אתה לפני ודורש תשובה איני יכול לדחותך. לפיכך הט אזנך, ושמע ואומר לך דברים הנאמרים רק מפה לאוזן. דע לך שלפני שנים רבות הרג אביו זקנו של הכומר את אחד מאבות אבותיך שהיה עשיר מופלג, פרנס ומנהיג בועד 'ארבע ארצות' החריב את ביתו ונטל את ממונו. כשעלתה נשמתו של היהודי העשוק השמימה, עמד וטען: 'אינני שואל מדוע באה עלי הרעה הזאת על אף שהשתדלתי לקיים תורה ומצוות כהלכה. מקבל אני עלי את הדין, שכן, כבר אמר קהלת כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ואם נענשתי, אין זאת כי אם ראוי הייתי לכך. אלא שעומד אני ותמה, במה זכה גוי זה ששפך את דמי וגזל את כל אשר לי לישב בכבודו של עולם ולהנות מן הגזל?' ואז השיבו לו: 'אל לך לתמוה, כי אין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה. הגוי אשר הרג אותך וגזל את כל אשר לך, לא בזכותו נהנה כי אם בזכות אבותיו שהיו מחסידי אומות העולם ועשו טוב לישראל, וכשם שאתה לא על חטאיך נענשת אלא בעוון הדור נתפסת, כך קבל גוי גזלן זה את שכרו לא לפי זכויותיו כי אם בזכות מעשיהם הטובים של אבותיו, אלא שזכות זו לא תעמוד לו לעולם ואחרי שלושה דורות עתידה גזילה זו לחזור לאכסניה שלה, לרשות בני בניהם של בעליה הראשונים'. אביך זקנך הקדוש, הוסיף הרב וספר לאברך, קבל עליו את הדברים ואז העלוהו להיכלם של קדושים אשר מסרו נפשם על קידוש ה'. נשמתו עלתה מעלה מעלה ומחמת התעלותו הסיח דעתו מכל עניני העולם הזה. אולם בשמים אין הסח הדעת וכשהגיעה השעה להחזיר את הגזילה, חפשו ומצאו אותך ראוי לכך. משמים כווננו את צעדיך ואת צעדיו של הכומר, נכדו של אותו גזלן, ואתם נפגשתם בפונדק ועשיתם שם את מה

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

פז

בהערכה רבה על הפצת הספר החשוב "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" אשר יצ"ל ע"י הגאון חו"ב מוה"ר שלום יודא גראס שליט"א מברוקלין ובתודה על קבלת הספר אשמח לקבל נוספות בנדון.

והננו בברכה, הרב חיים זרצקי
חבר הרבנות המקומית חדרה

ו

מבוא

להקדמת נמוקי הרידב"ז

הרידב"ז החל לכהן כרב הכולל באמריקה ביום ט"ו אלול תרס"ג, שבא כאן על פי בקשת ראשי הקהילות והעם שיבא לכהן פאר ולתקן הנהרסות בשחיטה — מקוואות — מחיצות בביהמ"ס — עירובין — שיעורי תורה — כו'. ואחר התייעצות עם גדולי רוסיה וליטא קבל המשרה על שכמו, הגם שכבר נודע אז מה שאירע קודם לרב הכולל הראשון הגה"צ מוה"ר יעקב יוסף זצ"ל שקצרו וקפחו חייו עבור מלחמתו הגדולה לתקן השחיטה המקולקל כאשר מבואר כל זה באריכות במקומות

אחרים (ועיין בחיבורי "הכשרות באמעריקא"), באותן השנים ניהל אותו גאון וצדיק מלחמה גדולה כבדה ועיקשת עם השוחטים והקצבים שהיו מאכילים נבילות וטריפות לישראל ר"ל, והם רדפו אותו בעבור זה עד חרמה ולא התחשבו בגדולתו וצדקתו שהי' נחשב בין גדולי הדור בימיו ולוחם מלחמת ד' במסירות נפש.

בטרם ניגש לאותה היסטוריה נספר במקצת מי היה הרידב"ז רבי יעקב דוד, ונודע גם בשם "הרב מסלוצק", והוא בן רבי זאב ווילאווסקי.

הוא נולד ביום ל' שבט תר"ה ובסוף ימיו היה רב בעיר צפת בא"י. — הוא נתקבל לרב ואב"ד בהיות בן כ"ג שנים בעיר איזבאלין, ואח"כ כיהן במדינות בריסק, ווילנא, פאלאצק, ווילקאמיר, ובסלוצק היה רב במשך עשר שנים שם יסד ישיבה. **כח** זכרוננו היה נפלא, והיה בקי בתלמוד בבלי וירושלמי ורוב הפוסקים, הוא הקדיש את כל עיתותיו ובמיוחד את לילותיו

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולוגים בפתחם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm